

Jagtgebrauchshundverband. e. V.

Ordnung für Verbandszuchtprüfungen Stand 2006

Prøveregler for Verbands-Jugendprøfung VJP

Gennemførelsen af prøven

Bedømmelse

§ 13 Skal- og bør- bestemmelser

(1) Prøvereglerne indeholder "skal" og "bør" bestemmelser.

(2) "Skal- bestemmelser" skal også i den negative form – f.eks. "må ikke" – ved afprøvning af hunde følges, dette gælder også ubetinget alle andre bestemmelser af prøveordningen som skal følges i alle sine enkeltheder. En hund, som ikke opfylder en "skal- bestemmelse", kan i det pågældende fag kun opnå "yderst mangelfuld" (0 point).

(3) "Bør- bestemmelser" skal efterstræbes overholdt. En ikke opfyldelse af en "bør- bestemmelse" i hundens arbejde medfører en reduktion i bedømmelse af hunden.

§ 14 Prædikat og arbejdspoint

(1) For de i et fag viste fremragende, meget godt, godt, tilstrækkelig, mangelfuld eller yderst mangelfuld arbejde skal tildeles tilsvarende point.

(2) Dommerne skal lave skriftlige notater ved hver af hundens arbejdsgange.

(3) De forskellige prædikater tildeles efterfølgende point:

Prædikat	Arbejdspoint
Fremragende	12 point
Meget godt	11 point
	10 point
	9 point
Godt	8 point
	7 point
	6 point
Tilstrækkelig	5 point
	4 point
	3 point
Mangelfuld	2 point
	1 point
Yderst mangelfuld	0 point
Ikke afprøvet	-

(4) Før man fastlægger arbejdspointene tildeles prædikatet. Først derefter vurderer man pointene indenfor prædikatet. Herved skal der tages hensyn til, at en ren "meget godt" uden fradrag giver 10 point. En ren "godt" giver 7 point, en ren "tilstrækkelig" giver 4 point. 11 point gives, hvis hundens præstation ligger udover det "meget godt" og kan kun gives, hvis

hunden i det pågældende fag flere gange har arbejdet overbevisende (ved HZP kan prædikatet "meget godt" kun tildeles 10 point).

(5) Prædikatet "fremragende" med 12 point må kun undtagelsesvis benyttes, hvor hunden virkelig har ydet en fremragende indsats under vanskelige forhold. Prædikatet "fremragende" kan kun tildeles i fagene sporarbejde, næse og arbejde med and i område med siv.

(6) Bedømmelse med 12 point skal i alle tilfælde begrundes mundtligt under dommermødet.

(7) Den ordførende dommer skal beregne gennemsnitspoint fra hvert fag i sin gruppe. Giver resultatet ikke et helt tal skal der forkortes efter givende regler.

(8) Det beregnede gennemsnitstal skal den ordførende dommer påføre forblad 3 ved VJP og forblad ved HZP.

(9) Det anbefales at hunde rangordnes ved pointlighed efter følgende regler.

Skarphed – hals – alder

Hals: Sporhals eller sigthals, uafklaret, stum, waidlaut
(Waidlaut kun i forbindelse med sporhals eller sigthals)

A.) Generel

§ 15 VJP er en avlssprøve, hvor unghundens naturlige jagtanlæg testes, som gennem fornøden forberedelse er blevet så veludviklet, at det er muligt at teste hundens næse, sporvilje, søg, stand samt hundens evne til at lade sig føre.

§ 16 1.) På VJP skal hunden afprøves i følgende fag:

Fag	Fagtal
1. Sporarbejde	2
2. Næse	2
3. Søg	1
4. Stand	1
5. Evnen til at lade sig føre	1
6. Skudfast	Ingen

2.) Efterfølgende skal konstateres

1. På hvilken måde hunden jager

Halser, når den er på spor, halser, når den kan se vildtet, jager uden lyd,

2. Hvordan opfører hunden sig og bygningsfejl og mangler i.h.t. blad 3

3. Lydighed

3.) Hundene skal testes enkeltvis i alle fag. Alle hunde skal have flere muligheder for at vise deres anlæg dog ikke mere end 5 gange. Dommergruppen har mulighed for at omgå reglen om de 5 gange, hvis de vurderer nødvendigheden af det. Dog skal det begrundes ved et dommermøde.

B.) De enkelte prøvefag

1. Sporarbejde

- § 17 (1) Sporarbejdet testes ved at hunden ved hjælp af næsen følger et for hunden usynligt ræve- eller harespør. Det er tilladt for føreren at lade hunden arbejde de første 30 meter med linen.
- (2) Der bedømmes sporvilje og sporsikkerhed.
- (3) Sporviljen erkendes ved, hvordan hunden arbejder på sporet, under hensyntagen til de givne forhold såsom jordbund og vejret samt hvor villigt og behersket den arbejder også under vanskelige forhold. Sporviljen giver også informationer om, hvordan hunden arbejder efter at den har hetzet vildtet og mistet kontakten, hvordan finder den så tilbage til sporet, arbejder den roligt med at finde tilbage på sporet, er den slet ikke interesseret i at tage sporet igen eller søger den bare planløst rundt.
- (4) Sporsikkerheden viser sig ved, hvordan hunden opfører sig i forhold til sporvilje og vilje til at finde byttet. Det vil sige, hvordan den under vanskelige forhold arbejder roligt og selvstændigt på sporet.
- (5) Ved bedømmelsen skal der lægges vægt på sporviljen, sporsikkerhed og sværhedsgrad frem for længde af sporet. En hund, som ved den første vanskelighed afbryder arbejdet, kan ikke bedømmes "meget godt".

2. Brug af næse

- § 18 (1) Hundens brug af næsen skal bedømmes meget omhyggeligt.
- (2) Den fine næse viser sig ved, at der under søg hyppigt findes vildt, "durch weites anziehen vor wild", ved korte markeringer på steder, hvor vildtet har opholdt sig og en lejlighedsvis markering ved fuglefærd (lærker).

På sporet skal man lægge mærke til hundens reaktion, når den taber, krydser eller genfinder sporet.

- (3) Ud fra disse observationer bedømmes hundens brug af næse.

3. Søg

- § 19 (1) Ved søg skal der lægges hovedvægt på hundens vilje til at finde vildtet.
- (2) Søget skal være flittigt og vedvarende. Overvejende travsøg kan kun bedømmes til "godt" (7 point).

4. Stand

- § 20 (1) Anlæg for stand viser sig således, at hunden tager stående eller liggende stand foran fundet vildt. En fast stand kræves ikke. Der tages hensyn til de særlige vanskeligheder, der kan opstå ved ikke fastliggende vildt. Prelning betragtes ikke som fejl. Hunde, som efterviseligt blinker, kan ikke bestå prøven.
- (2) Det foretrækkes at standen afprøves ved fuglevildt. Er det ikke muligt for hunden at eftervise stand for fuglevildt, må standen foran et hvilket som helst andet vildt ikke dømmes dårligere. Stand foran lærker kan, hvis omstændighederne (vildtmangel) kræver det, tages med i bedømmelsen.

5. Evnen til at lade sig føre og lydighed

§ 21 (1) Evnen til at lade sig føre er hundens bestræben på at holde sin kontakt med føreren. Det viser sig blandt andet ved, at hunden søger øjenkontakt med sin fører både når snoren tages af og på og når den arbejder med søg og stand samt at den søger kontakt med sin fører, når afstanden bliver større. Det giver desuden information om kontakt mellem hund og fører, når hunden efter fuldført hetz søger tilbage til sin fører eller om den udnytter muligheden for en selvstændig jagt.

(2) Lydigheden vurderes løbende under hele prøven. Der gives ikke karakter og point. Lydigheden viser sig ved, hvordan hunden kan styres under dens arbejde og hvordan hunden efterlever kommandoer fra føreren. Lydighed ved kontakt med vildt kræves ikke. Hunde som gentagende gange ikke lystre føreren og derved umuliggør en afprøvning eller virker forstyrrende for hele prøven, kan ikke bestå prøven og vil blive udelukket for videre deltagelse.

Måden at jage på. (Hals)

§ 22 Måden at jage på (sporhals, sigthals, kan ikke konstateres, stum, waidlaut) skal konstateres. Sporhals, sigthals eller stum kan kun bedømmes ved hare eller ræv. Lyden ved andet hårvildt skal kommenteres skriftligt på karakterbladet og skal godkendes af prøvelederen. Kommentar: Eftervisning af lyd på andet hårvildt er udelukkende en forudsætning for at kunne deltage i en Schweissprøve.

6. Skudfast

§ 23 (1) Hundens skudfasthed afprøves imens hunden arbejder med søg, idet man i nærheden af hunden (30 – 50 meter) affyrer mindst 2 skud med haglbøssen med et tidsinterval på mindst 20 sek. Kan hundens reaktion under skudafgivelse ikke bedømmes sikkert skal prøven tidligst efter 30 min gentages.

(2) Skudræthed konstateres ved at hunden bliver forskrækket over skuddet. Denne forskrækkelse kan ytre sig i forskellig grad. Er det kun en mindre reaktion på skuddet, uden at hunden bliver forstyrret i sit arbejde, taler man om en lettere skudømfindtlighed. Viser den tydelig tegn på skudræthed og søger beskyttelse hos føreren, men optager i løbet af 1 min sit arbejde igen, betegner man det som en alm. skudømfindtlighed. Overstiger tiden, hvor hunden nægter at arbejde videre 1 min, så betegnes det som stærk skudømfindtlighed. Grænsen for den stærke går op til 5 min, hvorefter den betegnes som skudræd.

Hunden bedømmes også som skudræd, hvis den fjerner sig fra sin fører og denne ikke har mulighed for at komme i kontakt med hunden igen.

(3) Stærk skudømfindtlige, skudrædde, håndsky og vildtsky hunde kan ikke bestå prøven, Men skal færdigafrøves af hensyn til avlsarbejdet (ordret oversættelse: men skal på grund af interesse i opdræt afprøves).

Flere karaktertræk henvises til formlad 3

Bedømmelsesgrundlag

§ 24 Da den unge hunds naturlige anlæg viser sig forskelligt under varierende forhold, er helhedsindtrykket ved den afsluttende bedømmelse bestemmende.

§ 25 Hundene kan kun bestå prøven, hvis de i faget stand opnår "mindst mangelfuld" (2 point) I alle øvrige fag "mindst tilstrækkelig" (3 point).

§ 26 Der må ikke gives karakter for hundens kropsbygning og hårlag ved VJP, dog skal mangler bemærkes i henhold til forblad 3.